

Kdo je další na řadě? Norsko?

svobodny-svet.cz/kdo-je-dalsi-na-rade-norsko

28. září 2022

Pouliční střelby jsou v Oslu na týdenním pořádku, útoky sečnou, či bodnou/řeznou zbraní takřka denně. Jinými slovy tak často, že si toho lidé skoro přestali všímat. To, že Norové se nenechají příliš rozptylovat a politicky posouvat radikálními změnami napříč Evropou bývá odůvodňováno jednak jejich finančním „krunýřem“, jenž je umožňuje vyplácet se z problémů pryč, jednak tím, že jsou z důvodu masmediální masáže více „splachovací“ a vyčkávací, a to i přesto, že se problémy souseda pohyby zločinců částečně přelévají do jejich země a Švédsko dneška je Norskem zítřka. **Norsko ve vývoji zločinnosti nějaký ten rok zaostává za Švédskem, ovšem ani takové Švédsko se neprobudilo najednou, aby zjistilo, jaké v zemi doopravdy panují poměry.** Unn Anita Skatvoldová, zástupkyně Politiets Fellesforbund, čili Odborového svazu norské policie, varuje prostřednictvím serveru norské soukromé televize TV2: Norsko šplhá po prvních stupních toho žebříčku násilí, po němž leze Švédsko poslední desetiletí. Násilí zesiluje, a to v takové míře, v jaké se lidé dříve prali pěstmi, se nyní bojuje noži, či dalšími

řeznými/sečnými zbraněmi, vč. mačet, tedy zbraní, jež patří do džungle, a nikoliv do rukou předměstských dětí a mládežníků. V průběhu let se čím dále více mladých ozbrojuje noži a současně se povoluje hranice toho, kdy vytasit nůž, mačetu, meč atd. Podle toho jsou horší i následky, a to jak pro násilníky, tak pro oběti.

Rozdíl mezi Norskem a Švédskem dosud bylo v tom, že ačkoliv ani toto dělítko není neprodyšné, tak se ve švédských válkách mezi zločinnými migranty užívají i automatické zbraně a bomby. Společná je akční neschopnost/paralyzování, klepy a dělení se o přístup policie, úřadů politiků cestou absurdně naivního porozumění až do konce a jednostranné štědrosti, v rámci, jehož si policie např. zvala lídry gangů k sobě na pizzu a limonádu. Jakožto i omílaná vyjádření politování nad situací se slovy o znepokojení. Ta měkkost je přímo úměrná nevybíravé drsnosti, jakou přistupuje protistrana.

Kdyby se mělo řídit socioekonomickými rozbory, jež vinu svalují na život strádajících v malometrážních bytech, tak by byl potenciálně životu nebezpečný téměř každý student. Z policie se do velké míry stali pracovníci s dětmi a mládeží. Preventivní jednotky usilovaly o důvěru těch předměstských, jelikož věřily, že jedině jejich důvěrou mohou být v obraze a mít o dění určitý přehled. Ve věci respektu, jemuž se policie těšila mezi mladými, se řítí dolů. Fenomén „flokking“, v češtině „shlukování se“ ve smyslu obstoupení, znamená obklíčení policie dětmi a mladistvými při vykonávání policejní práce a bránění policii v tom. Nehledě na policejní misi tito mladí vycházejí z toho, že je policie na omylu a rasistická. K tomu je cítit stále větší zapálení proti policii. V prostředí plném osobních konfliktů, nejistot a obav, kde jako rozbuška a záminka k násilí, postačí, vrhne-li někdo na někoho pohled, jenž se mu/jí nezamluví, dochází k neustálým zvrátům a ono násilí je nakažlivé v tom, že se v nekonečné řadě množí mstění se mezi sebou navzájem.

Zašlo to tak daleko, že děti a mládež potřebují pro volný pohyb po městě od kriminálníků povolení, jinak jim hrozí tělesné tresty. Podle policie v Oslu a hlavní zpravodajské relace

norské veřejnoprávní televize NRK příslušníci gangů-mafii dětí a mladistvých vydírají mladé „mýtným“, aby překročili hranice mezi městskými částmi. Kdo se zadluží, neuposlechne příkazy starších zločinců či je práškač a nahlásí zločiny policii, tak, tak se vydává napospas riziku násilí. Také se někteří mladiství neodvážejí, a tudíž nemohou chodit na svou zvolenou střední školu proto, že probíhá mezi městskými částmi „válku o území“, příznačnou pro příslušníky jistých etnik a jisté věrouky. Tomuto vývoji již o něco dříve nastoupil sousední „Sverigestan“, jak na Severu bývá nazýváno Švédsko kolonizované pod prapory zmiňovaného náboženství.

Zatímco byly konflikty posledních 20 až 30 let spjaty s gangy, jsou posledních letech vedeny mezi městskými částmi. Územní konflikty s vlastní dynamikou vnitřní spravedlnosti, kde probíhá nábor mladších, jež jsou od malička pasováni do rolí těch, jež jsou přesvědčení o tom, že vlastní svůj okrsek, rajon a platí tam jimi vymyšlená mimozákonná pravidla. Ani skrze své právníky a obhájce zpravidla nechtějí promluvit zástupcům masmédií.

Proč s policií nespolupracují rodiče a nenahlásí jí to, že chodí jejich potomci ozbrojeně? Podle policie se to dá vysvětlit „odlišnostmi kultur“. Jasně, že masmédiá synchronně, nečestně a propagandisticky to nezmiňují ani za nic, ovšem skuteční kritici bez ideologických klapek na očích zas hovoří o „muslimském přístupu a chování“. Jasnou žurnalistickou volbou se vynechávají informace vysoké vysvětlovací hodnoty, a tak se z jejich úst a per nedozvíme o tom, že jde o určitá etnika většinou téhož náboženství, kde jeden více než policii a institucím společnosti důvěřuje vlastnímu klánu.

Nikoli náhodou nepřichází o život více lidí. Díky pohotovým zásahům integrovaných záchranných složek se většinou daří předstihnout/předehnat smrt. Přitom smrti ani uvěznění se zločinci neštítí. Vše, co pro ně něco znamená, je čest a loajalita klanu. Jako rukojmí drží celou společnost.

Od Norů nejspíše neuslyšíme hlasitý kolektivní postesk, jakou jakoby nepoučitelně dělávali nejen s migrací chybu. Než aby začali volit jinak, jen se přestěhují z městských částí přeplněných migranty do etnicky čistších částí. Přitom snad může jako jedna ze samotných definic pošetilosti sloužit to, volí-li někdo pořád ty samé strany, a přitom mermomocí a takřka náboženskou vírou chová naděje, že se jednoho dne probudí a bude vše jinak a lepší.

Kdo prospí svobodu je odsouzen k tomu, aby se probudil v nesvobodě. Zatímco pro politiky je přistěhovalectví hra s nulovým součtem, kde zisk připadne obou stranám, pro slušného, zákony, normy a tradice ctícího občana je selháním, prohrou a propadem. Jenže někdo si nenávratnými proměnami přeje destabilizaci svobody, rozvrátit navyklý klid a pohodu a vystřídat je čímsi jiným, experimentálním, o čem nikdo nemůže nic vědět, jak to dopadne. Tomu se také říká politická psychóza. A svou hlasitou záští vůči všem, jež poukazují na zjevné příčiny žalostného vývoje, se sami znemožňují, byť je to /a v Norsku více než jinde/ běh na dlouhou trať.

„Čas a demografický vývoj jsou na naší straně“, hřmí zejména ve Švédsku známý hudebník Jason „Timbuktu“ Diakité: „Vždyť budou Švédové brzy v menšině, proto se budoucnost jeví světle „všem černým a hnědým“. Pakliže si od Švédska bez etnických Švédů slibuje „zářnou budoucnost“, proč je tak zlé všude v zemi, kde jsou Švédové v silné menšině?

| Yngvar Brenna

□ □ □ □ □ (No Ratings Yet)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

